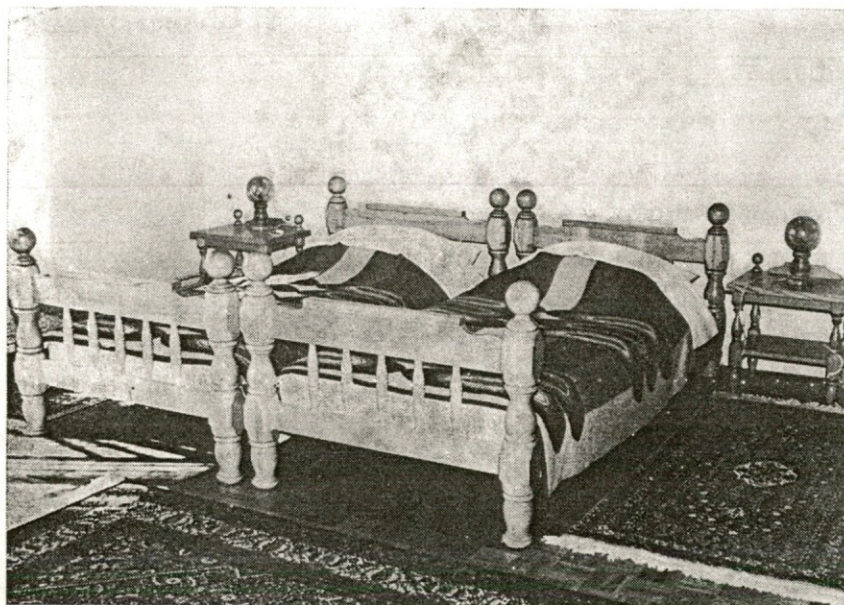

Prenočišča v restavraciji

Že v lanskem letu je DO pričela preurejati prostore v stavbi restavracije. To je povezano z delno spremembo dejavnosti sektorja družbene prehrane. Po adaptaciji stavbe restavracije je le-ta s svojimi prenočišči uvrščena v **penzion 1. kategorije** in obratuje od 1. marca dalje.

Trenutno razpolaga restavracija z enim apartmajem, dvema dvoposteljnima sobama in dvema enoposteljnima sobama. Nekako v enem mesecu se bodo zmogljivosti še povečale, tako da bo po popolni ureditvi prostorov restavracija lahko ponudila 19 ležišč — dva apartmaja, štiri dvoposteljne sobe, eno troposteljno sobo in dve enoposteljni sobi.

Sobe so opremljene v skladu s standardi, ki veljajo za penzion 1. kategorije. Vsaka ima svojo kopalnico, s kado ali tušem in sanitarije. V bližnji prihodnosti predvidevajo napeljavo telefonov v sobe in televizijske priključke v petih sobah. Tudi ostala oprema ustreza tej kategoriji penziona. Med drugim pripravljajo recepcijo, v kateri bodo gostje lahko dobili brezalkoholne pijače, po verjetnosti še kakšne spominke in drugo.

Zaradi boljšega poslovanja se namerava restavracija vključiti v informacijski sistem s privatnim in družbenim sektorjem na tem območju. Le-ti bi si med seboj izmenjevali podatke o prostih sobah.

Vodja sektorja družbene prehrane Maks Kramberger je povedal, da v kolikor bodo načrti o ureditvi prostorov uspešni, nameravajo v kratkem podaljšati delovni čas. Restavracija bo predvidoma odprta od 6. do 23. ure, vključno s kuhinjo. Tako bo gost, ki bo prebival v njej, lahko dobil hrano ob vsakem času.

Po besedah vodje restavracije se pri uresničevanju zadanih nalog srečujejo z raznovrstnimi težavami. Največji problem je pomanjkanje osebja, zlasti kvalificiranih kuharjev. Podaljšan delovni čas bo vzrok novim zaposlitvam. Potrebujejo še 5 do 6 delavcev.

(Nadaljevanje na 4. str.)

Planirana skupna višina sredstev sklada skupne porabe v letošnjem letu znaša 392.640.000 din. Ta znesek predstavlja 4,1 % sredstev od bruto osebnih dohodkov. Bruto osebni dohodki so za letos planirani v višini 9.590.360.000 din in so zaradi višjih prispevnih stopenj iz BOD precej višji od lanskoletnih.

V prvem polletju so sredstva skupne porabe omejena z zveznim proračunskim zakonom. Mi jih bomo zato namenili za najnujnejše zadeve. To je v prvi vrsti izplačilo regresov za letni dopust, ki predstavljajo večino — kar 44 % vseh sredstev skupne porabe.

Sklad skupne porabe v Induplati je v tem letu ostal na približno isti ravni kot lani. V letu 1987 so sredstva skupne porabe predstavljala v dohodku 3 % sredstev. Letos pa po planu predstavljajo v dohodku 3,06 % sredstev. V absolutnem znesku so sredstva v primerjavi z lanskim letom večja za 119 %.

Za sindikalne dejavnosti je v letošnjem letu namenjenih 4.200.000 din sredstev iz sklada skupne porabe. To predstavlja 1,08 % sredstev skupne porabe. Ta sredstva so namenjena za športno-rekreativne dejavnosti (zlata nit, smučarska tekstiliada, občinsko prvenstvo v smučanju, tekstiliada v keglanju, sodelovanje na DŠI, četverboj, športna tekmovanja ob 65-letnici DO, trim akcije, nakup trenirk in dresov, nakup anorakov). Seveda ni to ves znesek, ki je namenjen sindikalnim dejavnostim. Poleg njega se oddaja po potrebi denar še za razne manjše zadeve.

Jubilejne nagrade, ki bodo razdeljene v septembru, pa bodo izplačane v naslednji višini:

za 10 let dela v DO	250.000 din
za 20 let dela v DO	375.000 din
za 30 let dela v DO	500.000 din

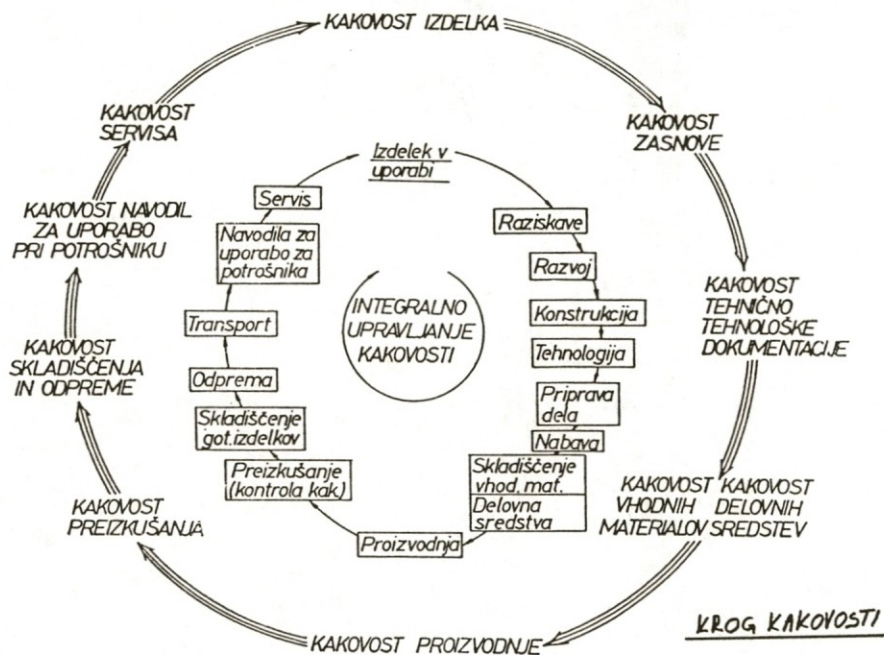
Pred odhodom na letni dopust bodo naši delavci prejeli regres v dveh višinah:

Tisti, pri katerih znaša vrednost sestavljenosti del in nalog do 985 točk, bodo prejeli 155.000 din, tisti, pri katerih znaša vrednost sestavljenosti del in nalog nad 985 točk, pa bodo dobili 130.000 din.

Delavci, ki se bodo v letošnjem letu upokojili, pa bodo prejeli nagrade v dveh višinah, odvisno od tega, ali odidejo v pokoj s polno pokojninsko dobo ali nepolno pokojninsko dobo (starostno, predčasno). Nagrade se bodo spremenile petkrat v letu. Osnovo za izračun nagrade predstavlja povprečni mesečni čisti osebni dohodek na delavca v gospodarstvu SR Slovenije v preteklem periodičnem obračunu oziroma zaključnem računu. Nagrada za doseženo polno pokojninsko dobo zneske tri takšne povprečne osebne dohodke, za nepolno pokojninsko dobo pa dva povprečna osebna dohodka.

Priprava L. L.

Kako zagotavljati kakovost

V svetu so se že davno zavedli, nekateri v zadnjem času tudi pri nas, da se je na tržišču možno uveljaviti in bolje zaslužiti s kakovostjo in ne s količino.

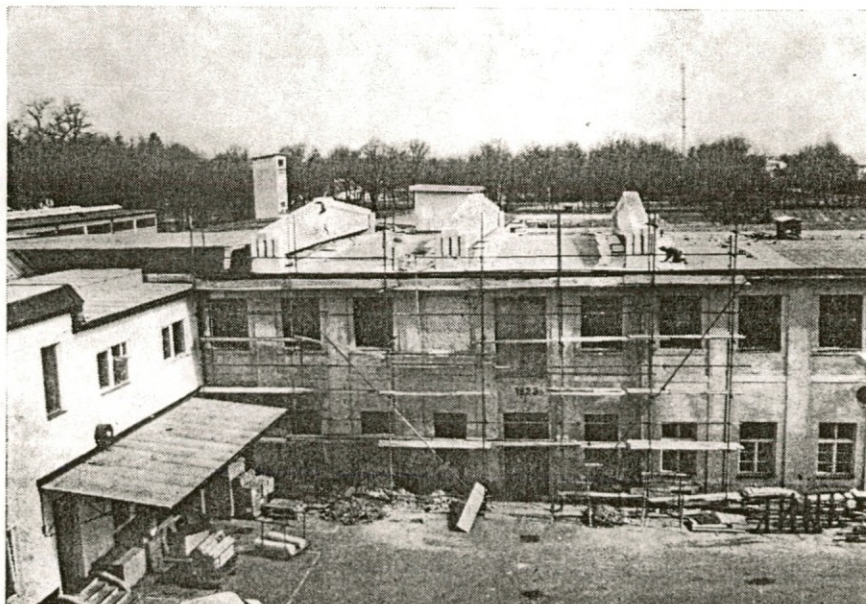
Kaj pa sploh pomeni kakovost? To je: uporabnost, funkcionalnost, lep izgled itd. To je tisto, kar potrošnik od izdelka želi. Torej za nastanek kakovostnega izdelka je najprej potrebno vedeti, kaj trg želi, nato izdelek oblikovati, pripraviti dokumentacijo itn., do ka-

kovostno izdelanega in odpremljenega izdelka.

Vsi dejavniki, ki prispevajo k izdelavi kakovostnega izdelka, se združujejo v t.i. krog kakovosti. Povezovanje vseh teh dejavnosti pa pomeni integralno upravljanje kakovosti.

Le z dobro povezanostjo in organiziranostjo vseh dejavnikov, ki se povezujejo v »krog kakovosti«, je možno priti do kakovostnega izdelka.

Karolina Puhan

Zaradi namestitve novega snovala v oddelku pripravljalnice bo potrebno v njem odstraniti nekaj podpornih strešnih stebrov. Da se strop ne bi zrušil, so na streho namestili tri betonske nosilce, ki so s slike lepo razpoznavni.

Novi tkalski stroji bodo zahtevali božanje

Še v letošnjem letu bomo v Induplati nabavili večje število statev, kar bo pripomoglo k posodobitvi naše proizvodnje in tudi k povečanju kvalitete tkanin. Proizvajalec teh statev je švicarska tovarna Sulzer Rütli in spadajo v vrh svetovne tehnologije na področju tkalstva. Zato je razumljivo, da te stroje ne morejo nastavljal delavci, ki jih sploh še niso videli. To je pogojevalo odhod nekaterih mehanikov iz tkalnice na strokovno usposabljanje, ki ga za svoje kupce organizira tovarna Sulzer. To usposabljanje je bila obojestranska potreba. Našim mehanikom je koristilo v tem, da so se pri proizvajalcu tkalskih strojev naučili pravilne nastavitve tkalskega stroja. Usposabljanje je trajalo pet tednov. Njegovi udeleženci so menili, da jim je kljub temu, da so bili vsi dnevi zasedeni z učenjem, proti koncu celo primanjkovalo časa za spoznavanje strojev, saj gre za zelo zahtevne tkalske stroje z vrhunsko tehnologijo.

Strokovnega seminarja v tovarni Sulzer, ki je bilo od 21. februarja do 26. marca 1988, so se udeležili naslednji delavci iz tkalnice: Rajko Birk, vodja remonta, Drago Šarc, mojster za pripravo dela ter Miha Knez, Franc Erce in Andrej Korošec, mojstri vzdrževalci. Po vrnitvi v Induplati sem s celotno ekipo pripravila reportažo za bralce Konoplana.

Prosim, da najprej opišete tovarno Sulzer, v okviru katere ste se usposabljali?

Sulzer je ogromen švicarsko predelovalni koncern. Zaposluje prek 10 000 delavcev. V njem izdelujejo številne kovinske proizvode — od ventilov za radiatorje do čistilnih naprav, turbin, dizelskih motorjev, propelerjev za ladje, naprav za iskanje nafte v morju ipd. 23 odstotkov njihove proizvodnje predstavlja izdelava tkalskih strojev. V tem obratu je zaposlenih okrog 1500 delavcev.

Na usposabljanju ste bili zaradi nakupa in namestitve sodobnih brezčolničnih statev v naši tovarni, za katere boste skrbeli, ko bodo pričele delovati. Navedite bistvene značilnosti Sulzerjevih tkalskih strojev v primerjavi z našo sedanjo tkalsko opremo?

Sulzerjevi tkalski stroji imajo delovno širino 3,30 m in za naše razmere znatno zmanjšan ropot. Če bi hoteli podati celoten opis stroja, bi to zavzelo najmanj polovico Konoplana, pa še večine bralcev ne bi hoteli podati celoten opis strobištevno razliko od obstoječih statev v Induplati. To pa je VNOS VOTKA S PROJEKTILI. Vse to uravnava elektronika.

Stroj je tako natančno izdelan, da so njegove nastavitve možne na desetinke milimetrov natančno. Vse varovalne naprave so elektronsko krmiljene: mazanje strojev, ustavljanje pretrgov votka, osnove, ...).

Kje ste se usposabljali in kako je potekal ta strokovni seminar?

Firma Sulzer ima v Oberwinterthurju šolo za usposabljanje na njenih strojih za kupce celega sveta, razen severno Ameriko in Japonsko, kjer so tudi doma na tem področju. Predavanja potekajo v šestih svetovnih jezikih. Mehaniki iz Induplati smo bili vključeni v nemško govorečo skupino, v kateri je bilo 11 tečajnikov. Z nami sta se ukvarjala inštruktor in njegov asistent.

Sistem izobraževanja je takšen, da se tečajniki o osnovah poučijo

na modelih. Ko to obvladajo, dobijo dostop do stroja, ki ga popravljajo. Za čimboljše pomenenje in čimhitrejšo usposobitev uporablja šola vse obstoječe avdio in video pripomočke.

Ali ste si poleg učilnice, morda obrata proizvodnje tkalskih strojev, ogledali še kakšen del tovarne in kakšno mnenje ste si pri tem oblikovali?

Večinoma smo bili vezani na kraj, kjer je potekal seminar, saj je bil pouk celodnevni. Vendar je firma organizirala tudi ogled obratov, kjer izdelujejo in montirajo tkalske stroje. Za naše slovenske pojme je to tovarna 21. stoletja, tako v načinu proizvodnje kot v načinu dela. Delavci delajo mirno, brez nevroze. Težkega fizičnega dela ni. Delovne naprave so takšne, da je delavec čimmanj obremenjen. Vse so računalniško opremljene, glavni del odpade na robote; skrat-

ka, imajo avtomatsko linijo obdelave.

Sestava tkalskega stroja je v celoti izvedena na tekočem traku. Vsaka skupina delavcev opravlja tisto, za kar je zadolžena. Ko stroj pride s tekočega traka, ga najprej poizkusno poženejo. Če ne deluje, se lahko iz spremljajočih dokumentov ugotovi, katera skupina delavcev dela ni opravila brezhibno. To se jim pozna pri stimulaciji. Sama priprava in obdelava sestavnih delov tkalskega stroja se kontrolira in meri računalniško na stotinko milimetra natančno.

Kako je potekalo sporazumevanje na seminarju? Vem, da ste obiskovali tečaj nemškega jezika, ki je letos organiziran v naši delovni organizaciji. Ali je to zadostovalo za razumevanje posredovanega gradiva?

Pred odhodom v Švico smo štirje obiskovali tečaj nemškega jezika v DO. Ta tečaj nam je v veliki meri pripomogel k boljšemu razumevanju inštruktorjevih razlag. Za vse pa je bilo zelo dobro, da eden od tečajnikov — Drago Šarc, zelo dobro obvlada nemščino.

Na začetku tečaja je bilo za nas vse novo in prvi teden kar težko, toda s pametno organizacijo našega dela (vsak večer smo pisali zapiske v slovenskem jeziku in jih vstavljali v katalog nastavitvev) je tečaj stekel. Lahko rečemo, da smo po končanem seminarju v precejšnji meri obvladali nastavitve tkalskega stroja in njihovo kontrolo. To nam dokazuje tudi dokument firme Sulzer o uspešno opravljenem seminarju za nastavitve tkalskih strojev P-7100.

(Nadaljevanje na 4. str.)

Udeleženci seminarja za usposabljanje mehanikov tkalskih strojev v okviru švicarske firme Sulzer-Rütli. Z leve: Drago Šarc, Sulzerjev inštruktor, Rajko Birk, Andrej Korošec, Franc Erce, Miha Knez, dva zahodnonemška tečajnika, avstrijski tečajnik (Jugoslovčan na delu v tujini), dva vzhodnonemška tečajnika, zahodnonemški tečajnik in inštruktorjev asistent.

(Nadaljevanje s 3. str.)

Ker pridobljenega znanja ne bomo mogli takoj uporabiti v praksi (v Induplati tkalski stroji še niso prispeli), si bomo morali po namestitvi statev osvežiti snov. Pri tej vrhunski tehnologiji gre za takšne detajle, da bo nam pomoč Sulzerjevih monterjev dobrodošla, čeprav morda ne bo zadostovala za naše takojšnje rokovanje s stroji.

Pridobljeno znanje si bo morala cela ekipa še obnoviti, saj bomo po odhodu švicarskih monterjev sami.

Bistveno prednost novih tkalskih strojev v primerjavi z obstoječimi v naši tovarni ste že omenili. Ali lahko k temu še kaj dodate?

Delovanju Sulzerjevih tkalskih strojev bo potrebno v Induplati prilagoditi tudi vse ostale dejavnosti (prostor, klimatizacijo, pripravo dela, delovno orodje, material ipd.). Visoka tehnologija zahteva tudi visok nivo organizacije dela, s čimer se ne moremo pohvaliti. Vsi smo prepričani, da je nabava omenjenih statev velik korak v opremljenosti Induplati. Dosedanje statve tkejo blago širine 1,50 m s hitrostjo 150 do 160 obratov na minuto. Nove pa imajo vse te mere več kot podvojene — njihova širina je 3,30 m in delajo s hitrostjo 250 do 260 obratov na minuto. Vse to bo lahko povečalo konkurenčnost naših proizvodov na tujem tržišču. Če se izrazimo malo poetično, potem ugotavljamo, da bodo novi tkalski stroji zahtevali božanje, ne razbijanje s kladivom po njih, tako vrhunska je njihova tehnologija.

Seveda stroji, ki jih bo nabavila naša tovarna, ne pomenijo vrhunca razvoja na področju tkalstva. Kot zanimivost lahko povemo, da smo v poskusni tkalnici videli tkalski stroj na zrak, ki deluje s hitrostjo 640 obratov na minuto. Marsikatero statve so tudi širše, celo prek pet metrov.

Kako pa kot posamezniki ocenjujete svoje delo v Švici, v eni najmodernejše opremljenih šolskih delavnic? Kaj menite o švicarskem načinu življenja?

Rajko Birk: Na usposabljanju v tujini sem bil letos že drugokrat, zato ločitev od družine ni bila tako boleča. Seveda pa me je skrbelo za domače, zato sem jim pogostokrat telefoniral. Druga skrb pa je zadevala moje oziroma naše bivanje v Švici. Radoveden sem bil, kako bomo sprejeti pri takih strokovnjakih in kje bomo živeli.

Po prihodu v Švico so se te skrbi razblinile, saj smo bili gostoljubno sprejeti. Navaditi pa smo se morali na drugačen ritem dela, saj smo delali od 7.30 do 16. ure. Le na hrano se v vseh petih tednih nisem mogel navaditi. Zame je bila prelahka, okus mi ni odgovarjal, čeprav je bila izbira zelo pestra. Ko sem se privadil okolju in delu, nekako zadnja dva tedna, pa se je že pojavilo rahlo domotožje po družini, otrocih. To je bilo močnejše ob sobotah in nedeljah, ko nismo delali. Tudi na sprehode nismo hodili, saj je bilo vreme vseskozi slabo — deževno s sneženjem in vetrovno.

Drago Šarc: Tudi jaz sem bil že večkrat v tujini, pred leti sem v ZR Nemčiji celo delal dve leti, zato me ni skrbelo bivanje na tujem. Tudi nemščina mi ne dela težav. Bolj je skrbelo ženo, saj je bila sama za vsa spomladanska opravila na vrtiču okrog hiše.

V nasprotju z ostalimi tečajniki iz Induplati mi ni delala težav niti prehrana, saj sem je bil vajen s prejšnjih bivanj v tujih krajih. Priznam pa, da mi ni najbolj ugajala.

Tudi razlike v miselnosti ljudi v Švici sem normalno sprejemal, saj je bilo tako vsakokrat, kadar sem prebival in delal kje drugje.

Franč Erce: Prvikrat sem bil na tako dolgi poti in tudi za toliko časa, zato je normalno, da je družino skrbelo, ali se bom vrnil in kako bodo shajali doma brez mene. Vendar se je vse srečno izteklo.

V kraju, kjer smo živeli, moram pohvaliti zlasti stanovanje. Stanovali smo v hotelu visoke kategorije. Vsakdo je imel svojo sobo s kopalnico, telefonom in televizijo. Za pospravljanje sob se skrbela sobarice. Vse je bilo zelo urejeno in čisto.

Hrana pa mi ni odgovarjala. Zlasti so bile čudnega okusa njihove omake. Mislim, da se nanjo ne bi mogel navaditi. Pogrešal sem močne slovenske jedi.

Andrej Korošec: V tujini sem bil prvikrat. Skrbelo me je za domače, posebej še zato, ker imamo majhno kmetijo, spomladi pa se prične delo na polju in sem vedel, da bosta mama in žena težko vse postorili.

O hrani in stanovanju so govorili že moji kolegi, zato bom jaz opisal preživljanje večerov. Na zabave nismo hodili. Prebivali smo namreč v industrijski coni, kjer je sploh ni. Ob večerih smo radi pogledali televizijo. Večino prostega časa pa smo namenjali učenju, prepisovanju, ponavljanju in utrjevanju snovi, ki smo jo slišali tisti dan.

Samo en večer je bil namenjen razvedrilu. Firma je tistikrat organizirala tekmovanje v kegljanju.

Miha Knez: Službeno sem bil tokrat prvič v tujini. Zato je domače skrbela moja pot, meni pa tudi ni bilo vseeno, saj je bila žena za vse delo doma sama.

Vendar mi je bilo življenje in delo v Švici všeč. Prvi vtisi so izražali moje presenečenje nad drugačnim okoljem, saj so bile spremembe še večje kot sem si jih predstavljaj. Težko sem dojemal na primer točnost vlakov, letal, njihovo zunanje okolje in notranjo opremljenost.

Za konec tedna sem se odcepil od sotovarišev in obiskal sorodnika, ki je oddaljen kakih 40 kilometrov od Winterthurja. Ogledal sem si trgovine in občudoval njihovo zalozženost. Nakupil pa sem samo malenkosti za domače in sebi fotoaparata. Eno soboto in nedeljo sem odšel tudi v Zürich, kjer sem se sprehodil po njihovem letališču.

Na vseh pet tednov so mi ostali nepozabni spomini. Tako na švicarsko okolje kot na prijaznost domačinov. Presenetila me je tudi njihova vrhunska urejenost in čistoča. Od hrane pa so mi bile všeč samo slaščice.

Pogovarjala se je L. L.

(Nadaljevanje s 1. str.)

Restavracija že sprejema prve goste. Ti so prehodni, večina jih je nastanjenih en dan. Med njimi prevladujejo šoferji, saj je v bližini terminal za tovornjake.

Ponudba zaenkrat vključuje ležišče in zajtrk, kar pa se bo po zgoraj opisanih načrtih razširilo. Receptor je zaposlen od 17. do 24. ure. V dopoldanskem času ureja tovrstne zadeve pisarna restavracije. Tujske sobe so namenjene domačim in tujim gostom. Domači gostje so v večini. Od tujcev prenoči samo kdo, ki službeno obišče Induplati.

Ta hip restavracija še ne nameinja pozornost večji propagandi za njeno novo dejavnost. Razlog je v tem, da so zasedene vse zmogljivo-

sti. Ko bodo odprta vsa ležišča, bo izvedena večja propagandna akcija, ki bo z novo ponudbo Induplati seznanila širši krog občinstva.

POROČILO S TEČAJA ZA OBRATOVODJE TKALNICE

Zaradi nakupa novih tkalskih strojev sem obiskoval tečaj, ki ga organizira firma Sulzer v Švici. Tečaj je trajal od 15. do 19. februarja. Firma Sulzer organizira tečaje po vnaprej objavljenem vrstnem redu glede na jezik, v katerem je predavanje. Tečaji se razlikujejo po strukturi tečajnikov, oblikah predavanj (za obratovodje, za mehanike) in dolžini trajanja tečaja. Obratovodski tečaj traja en teden, tečaj za mehanike pa pet tednov. Predavanja se izvajajo v nemškem, angleškem, francoskem, italijanskem in španskem jeziku.

Na ta tečaj sem potoval z letalom iz Zagreba v Zürich in nato z vlakom do Winterthura. Kraj je približno tako velik kot Kranj in je lepo urejeno mesto. Firma Sulzer ima v tem kraju svoje obrate in eden od njih je tudi šolski center za poučevanje o nastavitvah, novitetah in obratovanju tkalskih strojev. V tej šoli poučujejo o strojih, ki obratujejo s projektilom in strojih, ki delujejo na zračni curek, za stroje z vpogljivimi vnašali (grajferji) se izvaja tečaj pri firmi Rütli.

Predavanja so bila v nemškem jeziku. Slušatelji smo bili razdeljeni v dve skupini. Prva skupina, v kateri sem bil tudi sam, je poslušala začetni tečaj, druga skupina pa nadaljevalnega. Slušatelji so prišli z različnih delov nemško govorečega območja (Nemčije, Švice, Avstrije, Nizozemske). Poleg mene je bil iz Slovenije še slušatelj iz mariborske Svile, ki pa je poslušal predavanja v drugi skupini.

Predavanja so potekala na zanimiv in moderen način (uporaba videotehnike). Trajala so od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne. Seznanili smo se z delovanjem strojev, pri katerih se vrotek vnaša s pomočjo projektila. V vsaki učilnici so bili postavljeni trije tkalski stroji, ki so se razlikovali po načinu tvorjenja zeva in drugih novitetah. Poleg strojev so bile v učilnici še klopi in stoli za slušatelje, projektor, delovne mize in stajalo s posameznimi sklopi stroja. Najprej je predavatelj razložil teoretično delovanje posameznega sklopa s pomočjo projekcije, nato je vse isto ponovil na istem sklopu, ki je bil pritrjen na posebno stajalo, na koncu pa je to prikazal na stroju in poudaril možne razlike glede na tip stroja.

Kot dodatek smo imeli predavanje iz priprave osnove, votka, o načinih, kako priti do optimalne proizvodnje, o rentabilnosti in izkoriščenosti strojev, o organiziranosti firme Sulzer, uporabi računalništva v proizvodnji, naročanju rezervnih delov in podobno.

Zadnji dan tečaja smo si ogledali tovarno, kjer izdelujejo tkalske

Konec februarja je osnovna organizacija zveze sindikatov delavcev uprave organizirala izlet v Trst. Udeleženci so si ogledali muzejske prostore Rižarne, v katerih je bil med drugo svetovno vojno zapor s krematorijem, kjer je bilo usmrčenih od tri do pet tisoč oseb. Popoldne je bil ogled predstave Ivana Cankarja Kralj na Betajnovi v tržaškem Stalnem slovenskem gledališču. Slika prikazuje pročelje gledališča z vhodom. (Fotografijo je posnel Janez Kosmač.)

IPI prejica

Odkar so slišali(e), da je parkiranje pri vhodu v tovarno znak prestiža, ni več moč najti praznega prostora.

stroje s projektilom in na zračni curek. Ta firma je v bližini Berna, približno 150 km od kraja, kjer smo imeli tečaj. Tovarna je razdeljena v tri oddelke: obdelava delov, skladišče in priprava ter montažni oddelke. Stroji za obdelavo posameznih delov so v veliki meri robotizirani in računalniško vodeni. Zelo poudarjajo kvaliteto materiala, obdelave in končne uporabe pri montaži. Vsi deli strojev, ki se izdelajo doma ali pri kooperantih, se zbirajo v skladišču in od tu potujejo k montažnemu traku. Ko je stroj sestavljen, ga najprej preizkusijo, šele nato nadaljuje svojo pot proti skladišču in pripravi za odpremo. Tam mu dodajo še dele, ki niso neposredno vezani na stroj.

Predavanje in ogled firme je bilo zanimivo in koristno tudi za delo v našem oddelku pri zagotavljanju čim boljše izkoriščenosti strojev in s tem tudi čim boljše kvalitete tkanin.

Janez Kotnik

IZPLAČILO NAGRAD ZA DAN ŽENA ali: S(M)O MAR SEDELE NA UŠESIH?

V planu dela za leto 1988, ki je bil obravnavan in sprejet na zborih delavcev, so bili med drugimi podani tudi zneski za izplačilo različnih nagrad (jubilejne nagrade, regresi, nagrade ob upokojitvah, nagrade za Dan žena idr.). Poudarjeno je bilo, da so ti zneski navedeni v bruto vrednosti, torej v višini, ki bremeni dohodek delovne organizacije. Posameznik ne prejme tako visokega zneska. Po zakonodaji se od tega zneska ODŠTEJE OBČINSKI PRISPEVEK (ta je različen po posameznih občinah) IN ŠE KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK (ki je različen po krajevnih skupnostih, ponekde ga pa nimajo). Zato se zneski različnih nagrad med posameznimi delavci razlikujejo celo za nekaj sto jurjev.

Za Dan žena je bila za vsako delavko določena nagrada v bruto znesku 30.000.— din. Zaradi različnih stopenj prispevkov po posameznih občinah se je za preračun na neto znesek 27.000.— din upoštevala povprečna stopnja občinskih prispevkov (npr. Domžale — 10,62 %, Kamnik — 9,83 %, Ljubljana — 12,24 %, Beograd — 8,097 %, Trebnje — 9,95 %, Sevnica — 10,40 %, Sarajevo — 3,28 %). Torej, ker tovarna ni želela razlikovati nagrade za ženske po občinah, se je upoštevala povprečna stopnja občinskih prispevkov, pri čemer se je dobil v prejšnjem stavku omenjeni znesek.

Kljub enotnemu neto znesku 27.000.— din je prišlo do manjših razlik pri izplačilu nagrad in sicer zaradi različnih stopenj samopriskupkov (npr. Domžale 2 %, KS Dob 2 % + 0,50 %, KS Lukovica 2 % + 2 %, KS Kamnik—Zaprice ni samopriskupka, Ljubljanske občine — ni samopriskupka, KS Kamnik—Perovo 1,5 %, Trebnje — KS Mirna 2,5 %, Trebnje — KS Trebelno 2 %, Sevnica — KS Šentjanž 1,5 %, Sarajevo — Center 3 %).

Za vse delavke v delovni organizaciji (690 delavk) so bile obračunane nagrade za Dan žena v bruto vrednosti 20.807.027.— din. To je bilo izplačano iz sklada skupne porabe, oblikovanega iz bruto OD. Razlika med planiranimi (21.000.000 din) in izplačanimi (20.807.027 din) nagradami pa v manjšem znesku bremeni maso OD.

Finančno računovodski sektor

IPI prejica

Nekateri člani kolegija ugotavljajo, da bi si za vsako sejo kolegija lahko kupili nov frak — in to ne zato, ker bi imeli tako velike plače.

Nova pridobitev – HACOBA USK – elektronik snovalo

Konec februarja smo se Lončar Franc, Šuštar Tone in avtor tega članka udeležili strokovnega seminarja za saško snovalo USK-elektronik v tovarni tekstilnih strojev »HACOBA« v Mönchengladbachu v ZRN.

Po dolgi vožnji z Modrim encijanom in nastanitvi v hotelu sta nam najprej, po prijaznem sprejemu, predstavila tovarno komercialist Heinz Willms in obratovodja Miljenko Davidovich, ki je bil tudi naš mentor.

Tovarna »HACOBA« ima dva obrata, in sicer v Mönchengladbachu, kjer je zaposlenih okoli 250 delavcev in v Wuppertalu, kjer je zaposlenih 200 delavcev. V obratu, ki smo ga obiskali, izdelujejo saška in angleška snovala skupaj s cevčnicami; v drugem obratu pa votkovne avtomate, križnoprevijalne stroje, dvojilke itd. Delajo izključno po naročilu in proizvedejo letno okoli 15–20 saških snoval, različnih delovnih širin in prav toliko angleških snoval z ustreznimi cevčnicami.

Seminar je bil razdeljen na tri dele. V prvem delu smo sodelovali v neposredni proizvodnji oziroma pri sestavljanju samega ogrodja za snovalo in vstavitvi snovalnega bobna v ogrodje.

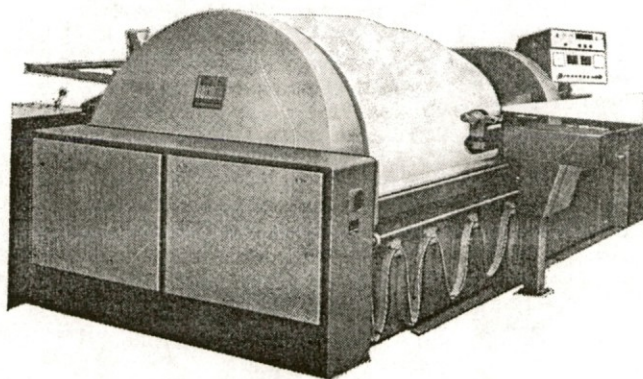
Snovalni boben, ki je lahko različnih dolžin in premerov, je iz posebne poliestrske mase, ki je nalita v debelini 2 cm na železni boben in ima fiksni oziroma neprestavljivi konus v višini 14°.

V drugem delu smo spremljali nastavitev zavornega sistema z disk zavorami, za zaviranje snovalnega bobna, ki deluje na principu pnevmatike oziroma kompresiranega tlaka. Poleg tega smo sodelovali pri sinhroniziranju obratov bobna z elektronsko računalniško napravo s spominom, ki je nameščena na stroju. V tem delu seminarja smo sodelovali tudi pri sestavljanju cevčnice, ki ima vodoravno napenjanje niti s pomočjo dveh posebnih gumiranih valjčkov in električno nitno ustavko. Sama cevčnica je prirejena tako, da naloži križne navitke na dveh straneh (notranji in zunanji) in ko posnuješ notranjo stran, lahko obrneš posamezne sklope za 180° in nadaljuješ s snovanjem. S tem je omogočena visoka produktivnost snovala.

Zadnji dan našega kratkega obiska je bil namenjen električni napeljavi in elektronični celotnega snovala, ki je precej zapletena. Njihov inženir elektronike se je potrudil v razlagi shematičnih načrtov in samega delovanja elektronike.

Razvoj v Zvezni republiki Nemčiji gre s hitrimi koraki naprej. Nenehno razvijajo in izboljšujejo svoje proizvode in tako smo lahko spremljali snovanje na novem »TOP ELEKTRONIK« snovalu, ki je bil predstavljen na svetovni razstavi ITMA v Parizu lansko leto. Namesto elektronske naprave s spominom ima to snovalo že »program« za snovanje, ki je viden na monitorju. Žal na tem snovalu ni bila montirana naprava za voskanje pri previjanju osnove z bobna na osnovni valj, kot bo to pri našem snovalu.

Največja pridobitev pri samem snovanju na USK-elektronik snovalu je poleg večje hitrosti (do 80 m na minuto) še egalizirni (taster) valjček na supartu, ki korigira vse spremembe v napetosti med nitmi v pasu in še posebej med posameznimi pasovi.

Moderno elektronsko snovalo.

Drugi dodatek je vmesna enota posebnih napenjalnih valjev za enakomerno previjanje osnove s snovalnega bobna na osnovni valj. Poleg tega je velika pridobitev namestitve posebnega potisnega valja (analogno angleškemu snovanju), ki zagotavlja cilindrično obliko in enakomerno gostoto osnovnega valja.

Z napravo za voskanje se bo skušalo v nekaterih primerih izogniti fazi škrobljenja, kar bo pripravo osnove v mnogočem pocenilo.

Pri samem delu smo opazili visoko stopnjo organiziranosti, brez nepotrebnih zastojev in veliko delovno disciplino. Vsak delavec dela samo svoje delo, za kar je specializiran, pri čemer ima na voljo vse potrebne delovne pripomočke oziroma orodja.

Udeleženci strokovnega tečaja z mentorjem. Z leve: Jože Gerbec, mentor Miljenko Davidovich, Tone Šuštar in Franc Lončar.

Ker je bil naš mentor predsednik njihovega sindikata, smo veliko slišali o delovanju sindikata. Članstvo v njem ni obvezno, vendar je včlanjenih okoli 90 % vseh zaposlenih. Vloga njihovega sindikata je seveda drugačna od našega. Borijo se z delodajalci za 35-urni delovni teden, vendar zaenkrat še ne najdejo skupnega jezika. Pri vseh pomembnejših odločitvah predstavniki sindikata sodelujejo z vodstvom v svojo korist in so zaradi tega v nenehnih sporih z delodajalci oziroma direktorjem tovarne. Sindikati so združeni v »IGM« združenju kovinarskih delavcev in predstavljajo v njihovi celotni pokrajini velik odstotek vseh zaposlenih.

Drugače je mesto Mönchengladbach po velikosti enako Ljubljani in ima okoli 300.000 prebivalcev. Ustanovili so ga menihi ob reči Gladbach že v 18. stoletju in so tudi vzpodbujali razvoj samega mesta. V mestu je še sedaj nekaj velikih samostanov, ki so obdani z opečnatimi zidovi vzdolž ulice. Mesto je znano tudi po nogometnem moštvu »Borussia«, ki je član Bundeslige in njihov ponos. Stadion s 35.000 sedišči je vedno razprodan, kar kaže, kako imajo zahodni Nemci radi »najbolj postransko stvar na svetu«. Mesto Mönchengladbach je oddaljeno od Nizozemske komaj 25 km, tako da se vozijo, tako eni kot drugi, po nakupih kot za stavo, saj je hrana na Nizozemskem cenejša, tekstil ipd. pa dražji in trgovina cveti na obeh straneh meje.

Jože GERBEC

MEGLENO OBZORJE TEORIJE IN PRAKSE

Na pobudo konference OOOZS naše delovne organizacije in potrditve občinskega sveta Zveze sindikatov v Domžalah sem se kot predsednik delavskega sveta od 8. februarja do 5. marca 1988 udeležil seminarja v Radovljici, ki ga pripravlja Zveza sindikatov Slovenije.

Tečajniki smo bili nastanjeni v sindikalno izobraževalnem centru v Radovljici. Naš delovni dan je potekal od 8. do 12. ure dopoldan in od 15. do 18. ure popoldan. Prosti čas smo porabili za razne športne dejavnosti ter pogovore z ostalimi člani seminarja. Seznanjali smo se z njihovimi DO, delovanjem sindikata ipd. V 28. skupini, ki se je udeležila seminarja, nas je bilo 26, povprečna starost je bila 33 let, razpon pa velik — od 22 do 50 let. Bili smo Slovenija v malem.

Namen tega seminarja je bila seznanitev z nastankom in razvojem sindikalnega gibanja v svetu in Jugoslaviji, z njeno vlogo in nalogami pri zagotavljanju enakopravnosti delavcev ter organiziranju kulturnih dejavnosti v združenem delu. Pogovori so potekali tudi o problemih sodobnega sveta, o reševanju konfliktnih situacij, inovativni dejavnosti, problemih gospodarjenja, standarda delavcev, socialni politiki, vlogi računalništva in drugem.

Poleg tega smo si ogledali tudi nekaj delovnih organizacij, v katerih so nas seznanili z delovanjem njihovih samoupravnih organov, sindikata, poteka proizvodnje, položaju delavcev, ... Med številnimi DO na gorenskem območju smo si ogledali Verigo v Lescah, Elan v Begunjah, Peko Tržič, Delavsko Enotnost ter Cankarjev dom v Ljubljani in IBI Kranj. Navedel bom nekaj zanimivosti v DO IBI v Kranju, ki je prav tako tekstilna tovarna: Izdelujejo samo žakardne tkanine, ki se uporabljajo za prevleke jogijev in podobno. Proizvodnjo imajo organizirano tako, da nimajo skoraj nobenih medfaznih zalog materiala, vsi proizvodni oddelki pa so samo v pritličju ter povezani med seboj tako, da v celoti izgledajo kot nekakšen tekoči trak in prav zaradi tega imajo veliko produktivnost. So pa še drugi faktorji, ki jih vodijo v eno izmed najbolj uspešnih tovarn. Z delom se prične ob 5.55 uri, med delovnim časom ni izhodov, vsi sestanki so popoldne, stroji se med malico ne ustavljajo, služba se konča ob 14.05 uri itd. Izvažajo v glavnem v zahodno Evropo ter Skandinavijo. V tovarni vladajo red, disciplina, čistoča in samodisciplina. Naj povem še to, da imajo trenutno za okoli 7 starih milijonov večji povprečni OD kot v naši delovni organizaciji. (Zaposlenih je 640 delavcev, otroški vrtec je v sklopu tovarne.)

Stane Jurečič

Na kulturnem področju smo si ogledali čebelarški muzej v Radovljici, železarski muzej v Kropi, muzej NOB v Begunjah, Prešernov rojstni kraj — Vrbo, v ljubljanski drami pa je bil organiziran ogled gledališke predstave. Imeli smo tudi pogovor s pisateljem Tonetom Svetino, s katerim smo si ogledali njegovo galerijo na Bledu.

Kaj naj pohvalim? Topel sprejem, racionalno razporejen urnik predavanj, razumevajoče osebje, dober odnos med vsemi udeleženci seminarja. Vsi predavatelji so bili zanimivi, eni več — drugi manj. Kot primer naj povem, da smo pri nekom proti koncu predavanja gledali na uro, pri drugem pa smo pozabili na čas in ga še po izteku učne ure gnjavili z vprašanji. Je pa tudi res, da je v tako raznoliki skupini nemogoče pričakovati enakih mnenj o vseh stvareh — in kot so nas tam poučili, je to zelo pozitivno.

Po seminarju so mi nekatere stvari o sedanjem tako v Jugoslaviji kot v Sloveniji postale veliko

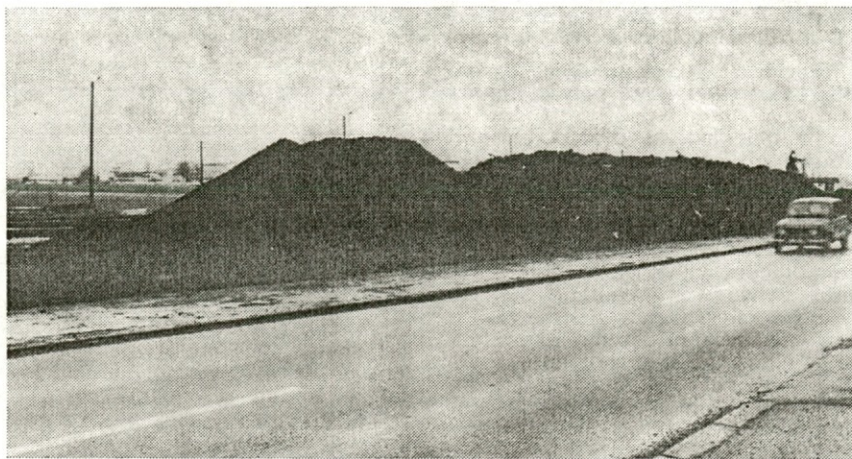
bolj jasne in lahko rečem, da smo trenutno v težkem gospodarskem in političnem položaju. Prišli smo tudi do spoznanja, da dokler bomo tako zbirokratizirana družba, dokler politiki ne bodo vodili samo politike in predali gospodarstva v roke ekonomistom, dokler bomo imeli Agrokomerce, Fenije, Obrovce itd., ter zgrešene investicije, za katere so bili porabljeni tuji krediti, katere sedaj porabniki ne morejo odplačati in še bi lahko našteval, toliko časa bomo v težkem položaju, katerega najbolj občutijo delavci z nizkimi OD.

Kaj bi po mojem mišljenju lahko izboljšali v naši DO? Potrebno bi bilo pospešiti inovativno dejavnost in tehnične izboljšave, ker bi lahko skoraj vsak delavec na svojem delovnem mestu nekaj izboljšal, vendar je potrebno ta trud tudi primerno stimulirati. Bolj racionalno bi se morali obnašati tako s porabo vode, elektrike, premoga, kot papirja v upravi in v vseh oddelkih gledati na to, da je čim manj odpadkov materiala ter škarta, ker bomo na trgu uspešni le s kvalitetnimi izdelki. Opažam tudi, da je premalo sredstev namenjenih reševanju stanovanjskih problemov delavcev itd. Res pa je, da je treba delavcu dati delo in ga za to delo tudi primerno nagraditi, zato morajo biti na odgovornih mestih sposobni ljudje.

20. in 21. maja 1988 imam zaključne izpite, še prej pa moram narediti seminarsko nalogo na temo: »Organiziranost in metode dela v naši OOOZS.«

Zahvalil bi se KOOZS naše DO, celotnemu kolektivu, občinskemu in republišnemu svetu ZSS, da so mi omogočili udeležbo na tem seminarju, pridobljene izkušnje pa bom poizkušal uresničiti tudi v praksi.

Stane Juračič

Slika prikazuje Napredkovo črno deponijo premoga na železniški postaji v Jaršah. Premog je deponiran na tem mestu celo kurilno sezono brez vsakršnega dovoljenja. Kadar piha veter, raznaša premogov prah po okolici in jo onesnažuje. Nadležni trdi delčki zaidejo v vse koticke okolice. Tudi v prostore naše predilnice, kjer je za proizvodni program potrebna stroga čistoča. Zato se to ne bo smelo dogajati v nedogled.

Krvodajalci rešujejo življenja

Tako kot vsako leto je bila tudi letos organizirana krvodajalska akcija, ki jo organizira Občinska organizacija rdečega križa Domžale. Vsak udeleženec (pa naj bo to delovna organizacija, dom upokoencev, šola, banka idr...) prejme plan krvodajalstva; delavci naše DO so se udeležili akcije 17. in 21. 3. 1988. Akcije so se udeležili delavci, zaposleni na lokaciji Induplati Jarše, medtem ko se delavci, zaposleni na lokacijah konfekcije Radomlje, Mengeš in Peče le-te zaradi sezone narave dela niso mogli udeležiti. Med slednjimi je zato prišlo do negodovanja in nezadovoljstva, zato je potrebno povedati, da bo akcija preložena na pozne poletne mesece, kakor je bilo storjeno že lansko leto. Kaže, da je zaenkrat to edina rešitev, saj je delo tako v naši DO kakor tudi pri organizatorju krvodajalskih akcij vnaprej planirano, tu so prisotni določeni termini, ki jih je zelo težko spreminjati.

Kakorkoli že, krvi vedno primanjkuje, zato Rdeči križ Slovenije nenehno poziva prebivalstvo, da bi se akcij čimbolj množično udeleževali. Zadnje čase je krvodajalcev nekaj manj, zakaj je temu tako, pa je uganka. Dejstvo je, da je ta življenjsko pomembna tekočina včasih edini rešitelj človeškega življenja, zato so krvodajalci še kako zaželeni in potrebni. Letos poteka tudi 35-letnica krvodajalstva, te humane dejavnosti, katere pomembnosti se včasih zavemo šele v kritičnem trenutku.

Na vprašanje, zakaj ljudje sploh darujejo kri (ali pa tudi ne), je mnogo odgovorov. Tako se ljudje odločajo za ta korak iz različnih nagibov; najpogosteje se prvič odločijo darovati kri iz radovednosti, kako zadeva sploh poteka. Kasneje, ko ugotovijo, da poseg pravzaprav ni boleč, kot si mnogi predstavljajo, postanejo redni krvodajalci — če jim zdravstveno stanje to dopušča. Ne glede na vzroke oziroma nagibe ljudi, ki se za akcijo odločijo, je krvodajalstvo dejavnost, s katero lahko pomagajo človeku ali pa mu celo rešijo življenje.

Delavci Induplati se že vrsto let udeležujejo krvodajalskih akcij, ki jih organizira zgoraj omenjena institucija. Pa pogledjmo nekatere misli, ki so jih ob tej priložnosti izrazili naši krvodajalci!

ločila tudi jaz. Od takrat se redno udeležujem omenjenih akcij, kar pomeni, da sem 9-krat darovala kri. Že pred leti sem bila krvodajalka v Moravčah, kjer so tudi potekale te akcije. Odkar pa je akcija vsako leto organizirana pri nas, se je udeležujem kar prek Induplati. Na vprašanje, ali je že kdaj prejela kri, je odgovorila nikalno. »V družini sem edina krvodajalka, čeprav imam tri sinove. Ker se po odvzemu krvi počutim dobro, bom na akcijah sodelovala tudi vnaprej, seveda, če mi bo moje zdravstveno stanje to dopuščalo.«

POLLAK Mimi, konfekcija Radomlje

»Prvič sem darovala kri, ko sem bila stara 19 let. Že oče in mama sta bila krvodajalca, zato sva se z mlajšim bratom odločila, da tudi midva darujeva kri. Do sedaj sem na krvodajalskih akcijah sodelovala 15-krat, večinoma na lastno pobudo, nekajkrat pa tudi prek naše delovne organizacije. Za akcijo se odločim, kadar se dobro počutim, najraje pa spomladi, saj je poleti počutje zaradi vročine slabše kot sicer.« Sama dosedaj ni prejela krvi. Na ZTK, kjer potekajo krvodajalske akcije, je v čakalnici dovoljeno kajenje in prav slednje bi sama prepovedala.

RAZPOTNIK Anton, oplemenitilnica

»V naši družini sem edini krvodajalec, za kar sem se odločil pred mnogimi leti. Mislim, da sem kri daroval prvič 1960. leta, do sedaj

pa okoli 30-krat. Prvič sem se za akcijo odločil bolj iz radovednosti kot zaradi kakršnegakoli drugega vzroka, malo pa tudi zato, da bi ponagajal mojemu takratnemu mojstru, pri katerem sem bil zaposlen. Tisti dan je bil prost službe, to pa mojstru ni bilo prav nič všeč. Dostikrat sem se že poškodoval, vendar pa nikoli tako hudo, da bi zaradi poškodbe prejel kri. Ob odvzemu krvi so ugotovili, da imam previsok krvni pritisk, vendar se kljub temu udeležujem akcij. Nekaj dni se počutim utrujenega, potem pa je počutje normalno. Dodal je še, da je zjutraj na ZTK precejšnja gneča, da pa ga to ne moti preveč, saj je ta dan dela prost.

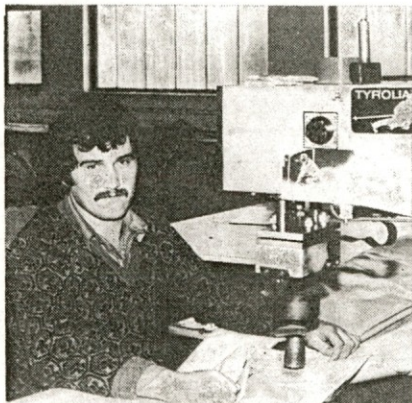
CERAR Alojzija, pripravljalnica

»V tovarni so že pred leti zbirali prijave krvodajalcev in takrat sem se za krvodajalsko akcijo od-

PAVOVEC Milena, konfekcija Radomlje

»Za krvodajalstvo sem se odločila prvič leta 1971, kajti akcija je humana, krvi pa tako ali drugače vedno primanjkuje. Krvodajalskih akcij sem se udeležila 12-krat, sama pa do sedaj (na srečo) še nisem prejela krvi. Tudi moj oče je bil redni krvodajalec, za kar je prejel zlato značko. Po odvzemu krvi se počutim dobro, zato bom tudi v bodoče darovala kri.« Dodala je, da jo nekoliko moti sama organizacija oziroma termini akcij. Že nekaj let so akcije organizirane spomladi, zato se jih naši delavci, zaposleni v konfekciji, ne morejo udeležiti v omenjenem terminu.

MAJDIČ Janez, konfekcija Radomlje

»S sodelavcem Štefanom sva se letos skupaj odločila, da bova darovala kri. To sva storila sama, izven termina, ki je bil določen za našo delovno organizacijo. Tudi jaz sem prvokrat daroval kri med služenjem vojaškega roka, nato pa še na lastno pobudo. Prvokrat sem storil to iz radovednosti, kasneje pa sem ugotovil, da se po odvzemu krvi počutim bolje kot sicer. Prej mi je večkrat tekla kri iz nosa, odkar pa dajem kri, se mi to še ni zgodilo. Tudi počutim se bolje po odvzemu krvi. Kri dajem 2-krat letno, in sicer spomladi in jeseni, vsekakor pa jo bom dajal še v bodoče.«

REJC Ivanka, konfekcija Radomlje

»Mož je že vrsto let krvodajalec, saj je v minulih letih 30-krat daroval kri. Jaz sem dolgo časa oklevala, preden sem se odločila, da tudi sama storim to. Bilo me je strah, čeprav ne vem, česa sem se pravzaprav bala. Na moževo prigovarjanje, da odvzem krvi ni ne boleč ne kompliciran poseg, sem se slednjič tudi odločila dati kri. Sama sicer še nisem prejela krvi tujega darovalca, vendar nikoli ne veš, kaj te čaka. Po premaganem strahu sem postala krvodajalka, akcij pa sem se do sedaj udeležila 9-krat, in sicer vedno prek Induplati.« Tudi ona bi se akcij udeleževala raje v planiranih terminih, vendar pa to zaradi narave dela ni mogoče.

PESTOTNIK Dane, tkalnica

»Po končanem osnovnem šolanju sem se vpisal na Center strokovnih šol, kjer so tako kot na mnogih drugih šolah oziroma ustanovah organizirali krvodajalsko akcijo. Tedaj sem se tudi sam odločil zanjo, delno seveda tudi iz radovednosti. Spominjam se, da se je dosti mojih sošolcev odločilo enako. S krvodajalstvom sem nadaljeval tudi med služenjem vojaškega roka, nato v Avtokomercu v Ljubljani, kjer sem bil zaposlen in nazadnje v Induplati.« Tudi Dane še nikdar ni prejel krvi tujega darovalca. »Na ta način sem se 16-krat udeležil teh akcij. Po odvzemu krvi se počutim običajno, zato ne vidim razloga, da se akcij ne bi udeleževal tudi nadalje.« Potek organizacije krvodajalstva se mu zdi v redu, čeprav se včasih pojavlja gneča. Tudi njegova mati je krvodajalka.

PIPAN Marjan, vzdrževanje

»Že vrsto let potekajo krvodajalske akcije, katerih se udeležujejo tudi delavci naše delovne organizacije. Organizacija poteka v redu, zato se krvodajalskih akcij udeležujem vseskozi prek Induplati. Od-

vzema krvi se udeležim enkrat letno, izostanem pa le v primeru bolezni.« Tako kot vsi ostali, je tudi on povedal, da krvi še ni prejel. »Že moja mati in bratje so bili krvodajalci in ker se po odvzemu krvi počutim dobro, sem se jim pridružil tudi sam. Včasih so bile krvodajalske akcije organizirane po vaseh, sedaj pa kaže, da so organizacijo le-teh prevzele delovne organizacije.« Meni, da bi gnečo, ki včasih nastane zaradi velikega števila darovalcev na dan, lahko ustrezno zmanjšali. Nered pa ustvarjajo tudi posamezniki, ki ne upoštevajo vrstnega reda.

PREBIL Štefan, konfekcija Radomlje

»Leta 1983 sem bil na odsluženju vojaškega roka in tam sem se tudi prvič odločil darovati kri. 6-krat sem daroval kri, in sicer 3-krat na odsluženju vojaškega roka, 3-krat pa prek naše delovne organizacije. Krvodajalske akcije so humane in potrebne, zato bom tudi v bodoče sodeloval na njih. Na akcijo ponavadi pridem zjutraj, da se izognem gneči. Ta je običajno takrat, kadar je organizirana akcija za več DO na isti dan. Temu se izognem tako, da si izberem ustrezen termin. Po odvzemu krvi se počutim dobro, zato bom, kot sem že omenil, tudi vnaprej ostal krvodajalec«. Pripomnil je, da bi pristojni morali voditi natančnejšo evidenco krvodajalcev, saj tako ne bi prihajalo do pomot, kar se sedaj dogaja.

(Nadaljevanje na 11. str.)

ZAHVALA

**Ob smrti mojega brata
JANEZA LAVRIŠE**

**se sodelavcem in sodelavkam
iz vzdrževanja zahvaljujem
za denarni prispevek in izre-
čena sožalja.**

Štefan

Zlata nit — 1988

Bilo je enkratno, takšne zlate niti že nekaj let ni bilo, razpoloženje je super, pa še vreme drži z nami — to so komentariji udeležencev tisto soboto, 19. marca, ko je bilo na Veliki Planini tekmovalje v veleslalomu Zlata nit. Bilo je zares veselo, vendar še vedno ne tako, da ne bi moglo biti še boljše.

Prav prijeten sončen dan je še izboljšal razpoloženje vseh tekmovalcev. Proga je bila odlična, resda po naših ocenah malo dolga, a izpeljali smo jo vsi — vsaj enkrat. Ob progi sicer ni bilo navijačev, pa tudi v ciljni ravnini ni bilo nobene gneče. Toda bilo nas je kar dovolj za nekaj vpitja v stilu hop, hop... Še posebno smo navijali za naša dva smučarja iz moške ekipe nad 50 let. Bravo Oton in Štefan!

Sicer pa smo prve štartale ženske — vsaj neke smo imele prednost. Po nazorni obrazložitvi, kje moraš zaviti desno in levo, smo se kar pogumno spustile po progi navzdol. Na cilju smo seveda ugotovile, da to ni nič posebnega. Vendar pa je smučark na tem tekmovalju bilo veliko manj kot smučarjev. Saj smo tekstilna delovna organizacija, v kateri je zaposlenih znatno več žensk kot moških!

Po drugi vožnji smo še nekaj časa uživali v smučanju, nato smo se zbirali v gostilni pri Orlu, kjer je bila razglasitev rezultatov. Kot uvrstitev se je štel boljši čas obeh voženj. Odločili smo se, da tokrat objavimo uvrstitve vseh tekmovalcev.

MOŠKI — C kategorija (nad 50 let):

1. KRIZMAN OTON	51.23
2. LAVRIŠA ŠTEFAN	58.23

MOŠKI — B kategorija (od 30 do 50 let):

1. IGLIČ RADO	34.35
2. LAVRINC MAKS	39.86
3. BELAJ JANEZ	39.87
4. PRŠA LOJZE	42.31
5. KOŠIR SLAVKO	42.35
6. KAVKA FRENK	42.39
7. ZABRET MILAN	42.96
8. KOŽELJ JANEZ	43.69
9. KURZWEIL VINKO	43.70
10. PESTOTNIK DANE	46.48

MOŠKI — A kategorija (do 30 let):

1. GORJANC ANDREJ	37.13
2. BURJA MATEVŽ	37.24
3. LONČAR MARKO	37.54
4. HRIBAR SREČO	39.80
5. NARDIN BOŠTJAN	41.49
6. ZAJC STANE	42.02
7. ŠUŠTAR TONE	42.22
8. ŠUŠTAR TONE	42.32
9. SEMPRIMOŽNIK DUŠAN	43.21
10. GALUN STANE	45.95
11. LIPOVŠEK ROMAN	47.54

ŽENSKES — B kategorija (nad 25 let):

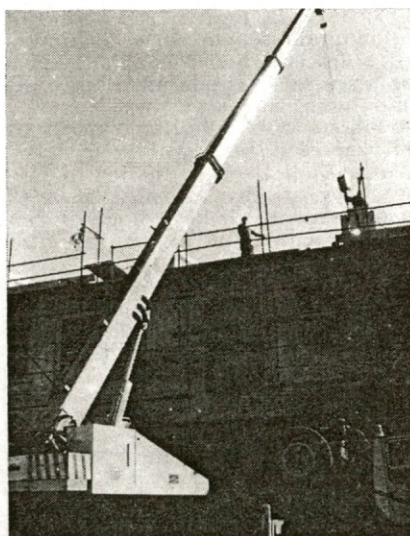
1. VODNJOV ERNA	40.71
2. VRHOVNIK MAJDA	41.02
3. BEVC MARIJA	45.08

ŽENSKES — A kategorija (do 25 let):

1. SEMPRIMOŽNIK VERONIKA	42.23
2. BARLE ANICA	45.36
3. LONČAR MOJCA	47.20
4. BAJDE JELKA	49.18
5. JANEŽIČ ERIKA	49.36

Takšni so torej rezultati, marsikje je šlo za stotinke... Vendar mislim, da je ta Zlata nit potrdila dejstvo, da tu ne gre zgolj za tekmovalno stran srečanja, temveč predvsem za družabno. Prijetnih, zanimivih in zabavnih dogodkov je bilo veliko. O tem je včasih težko pisati, takšen dan, kot smo ga imeli mi tokrat, je treba doživeti. To srečanje je bilo res čudovit doživljaj za vseh 31 tekmovalcev in nekaj navijačev. Vendar upamo in potrudili se bomo, da bo naslednja Zlata nit še boljša.

Erna Vodnjov

Betonskih nosilcev nad stavbo pripravljalnice nismo spravljali na način, s kakršnim so Egipčani gradili piramide, temveč si je izvajalec pomagal s sodobno opremo — dvigalom.

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE — VELESALOM VELIKA PLANINA 1988

V okviru delavskih športnih iger občine Domžale je bilo 28. februarja na Veliki Planini organizirano tekmovalje v veleslalomu. Udeležilo se ga je 20 ekip iz delovnih organizacij naše občine. Žal pa se je v zadnjih letih število udeležencev tega tekmovalja vidno zmanjšalo.

Vreme — zelo pomemben dejavnik pri smučarji — je bilo na naši strani. Sonce je prav toplo grelo dolgo vrsto smučarjev pred sedežnico. Tisti bolj pozni smučarji-tekmovalci so v vrsti iskali koga od svoje ekipe — verjetno v upanju, da ne bodo edini, ki so zamudili štart. Vendar pa je bil ta strah povsem odveč. Kajti začetek tekmovalja na ženski progi je bil večkrat preložen. No, nekatere tekmovalke so to izkoristile zelo pametno. Če se že moraš spustiti po bregu, zakaj se ne bi po progi? Tako je bila proga že pred samim tekmovaljem razrita.

Moški del — močnejši in hitrejši — je s tekmovaljem na svoji progi že zaključil, ko se je pričelo zares tudi za nežnejši spol. Na štartu nobene gneče, tistih nekaj tekmovalk se je pripravljalo na svoj nastop, nekatere resno — z ogrevanjem in razgibavanjem, druge po načelu važno je sodelovati — z ženskim klepetom o vsem mogočem.

Žal pa se za vse tekmovalje ni končalo srečno. Nesrečen padec in spet čakanje — tokrat na reševalce. Resda na tem kamenju ni nobena umetnost pasti in se potolči. Mar mora potem ponesrečenec za kaznen toliko časa čakati na pomoč?

Splošna ocena tega tekmovalja s strani udeležencev je zelo slaba. Ali pa smo še preveč pod vtisom tekstiliade na Pohorju, kjer je vse potekalo gladko, brez zastojev!

In rezultati? Ekipno smo ženske iz Induplati dosegle 3. mesto med petnajstimi ekipami, moški pa 6. mesto med dvajsetimi ekipami. Dobili pa smo žal le eno medaljo — Vrhovnik Majda srebro. V posameznih kategorijah je bilo uvrščenih le od 10 do največ 39 tekmovalcev v moški A kategoriji.

Ženske:

C-kategorija 2. mesto Vrhovnik Majda

B-kategorija 5. mesto Kovačič Alenka

A-kategorija 4. mesto Vodnjov Erna, 10. mesto Lončar Mojca

Moški:

E-kategorija 11. mesto Majdič Franc

D-kategorija 10. mesto Zabret Milan

C-kategorija 8. mesto Lavrinc Maks, 21. mesto Kurzweil Vinko

B-kategorija 7. mesto Burja Matevž

A-kategorija 6. mesto Lončar Marko, 7. mesto Gorjanc Andrej

Mislim, da smo se v celoti še kar dobro odrezali in s tem dodali nekaj točk k skupni uvrstitvi Induplati v delavskih športnih igrah.

Erna Vodnjov

IPI prejica

V okoliških delovnih organizacijah so si ob povečanem osebnem dohodku po zaključnem računu razdelili tudi višek denarja, pri nas pa skromno...!

—iz tkalnice—

NA BOJIŠČU

Draga, za danes naš boj je končan.
Ti ne veš, kako srce me boli,
ker bil je v borbi prijatelj zaklan...
Ah, danes gledal sem smrti v oči!

Že res, da moram biti hraber vojak,
a priznam, da se smrti bojim,
saj sem le človek, kot vsak
in mlad sem, zato tako rad še živim.

Danes videl sem kupe mrtvih teles —
mladih fantov, še skoraj otrok,
jokal ob njih sem, draga, zares,
ko videl sem, kako jim padajo puške iz rok.

Zaman bodo žene, dekleta čakale
one, katerih mladost je tu za vedno ujeta;
že vidim, kako bridko bodo jokale —
oh vojna, oh vojna prekleta!

Me klic je prebudil iz žalosti moje —
pravijo da sem tvoje pismo dobil.
O, kaj pišejo drobne črke mi tvoje!
»Dragi, danes se nama sin je rodil.«

A zdaj spet bombe švigajo mimo nas.
Oh..., tudi mene je ena zadela,
zares, kako kratek sreče je čas!
Rana na prsih je zakrvavela...

Sin, poznal nikdar ne boš očeta.
In žena, prosim te, ne joči za menoj,
uničila nam življenje je vojna prekleta,
le še en vzdih: »Draga, tudi mrtev sem tvoj!«

KATARINA LETNAR

Za darovana denarna sredstva, ki sem jih prejela od
delovne organizacije in jih bom potrebovala za moje
nadaljnje zdravljenje, se vodstvu Induplati najlepše za-
hvaljujem.

JASMINA ILIĆ

VRNI SE

To pomlad, moj fant, naj posije sonce
v tvoj izčrpan, bled obraz.
Mnogo si premišljeval, previsoko načrtoval,
nazadnje si razočaran, sam ostal.

Vse se prebuja iz dolgega spanca,
vse se obnavlja in poganja nove korenine,
poganja korenine življenja.
Le ti, moj fant, se ne moreš prebuditi,
nočeš se obnoviti, nočeš sprejeti resnice.

Težko se je vrniti v realnost.
Nisi prvi, ki se vrača v brezpomembni,
delovni tok življenja, nisi zadnji.
Mnogo ljudi se povzpčenja po strmi,
skalnati poti proti cilju.
Nekateri omagajo in tako padejo v prepad;
potem spet vse od začetka,
vse za to brezpomembno življenje.

Ne slišiš, moj fant, ne vidiš,
ne slutiš svojega propada.
Morda še ne veš,
jaz se ne morem vrniti
moraš me izbrisati, pozabiti.
Vrni se, moj fant,
vrni se v trdo življenje, polno prevar in
številnih težav.
Vrni se, moj nekdanji fant!

Vojka A.

UIDI, ČE MOREŠ

Ko enkrat si na svetu, moraš pač živeti,
čeprav sam nisi kriv zato,
zato poskušaj pač življenje razumeti,
pa če je včasih še tako težko.

Ne bodi žalosten, saj to nikomur ne pomaga,
le breme se na dušo ti nalaga,
če z žalostjo si jo preveč obremeniš,
iz dneva v dan bremena težje se znebiš.

Poskusi včasih iz vsakdanjosti uiti,
čimvečkrat se poskušaj razvedriti,
samo če ti bo to uspelo,
se ti živeti smiselno bo zdelo.

Danica

(Nadaljevanje z 9. str.)

AVGUŠTIN Helena, uprava

»Na srednji ekonomski šoli, ka-
tero sem obiskovala po osnovnem
šolanju, so organizirali tudi krvo-
dajalsko akcijo. Prvič sem se je
tako udeležila v 4. letniku ome-
njene šole, vseh nadaljnjih akcij pa
sem se udeleževala prek naše DO.
Skupaj sem 7-krat darovala kri,
sama pa je še nikdar nisem pre-
jela.«

Pripravila Mojca Habinc

Gneča v pripravljalnici. Na mesto, kjer so odstranili nekatere stroje in
kamor bo nameščeno novo snovalo Hacoba so takoj postavili lesene
zaboje. Očitni dokaz, da nam primanjkuje skladiščnih prostorov.

obvestila iz kadrovske službe

VSTOPI:

1. Železnik Marjeta, šivilja v konf. Mokronog, 1. 3. 1988
2. Juričinec Damjan, prevzem in priprava blaga za odpremo v skladišče gotovih izdelkov, 1. 3. 1988
3. Podmiljšak Silvester, prevzem in priprava blaga za odpremo v skladišču gotovih izdelkov 7. 3. 1988
4. Dragar Ivan, prevzem in priprava blaga za odpremo v skladišču gotovih izdelkov 7. 3. 1988
5. Cerar Marija, korespondent v prodajnem sektorju, 7. 3. 1988
6. Avbelj Melita, korespondent v kadrovsko-slošnem sektorju, 14. 3. 1988
7. Zagoršek Brigita, delavka v konfekciji notranje opreme v Mengšu, 15. 3. 1988
8. Pogačar Jožica, delavka v konfekciji notranje opreme v Mengšu, 17. 3. 1988
9. Bajc Uroš, pomožni ključavničar — varilec v kovinskih konstrukcijah, 24. 3. 1988 — iz JLA
10. Koncilja Janez, pomočnik vzdrževalca strojev v tkalnici, 24. 3. 1988 — iz JLA

IZSTOPI:

1. Koncilja Andrej, vodja odpreme blaga, 31. 3. 1988, upokojen
2. Remic Terezija, spremljevalka dvigala v predilnici, 31. 3. 1988, upokojena
3. Letnar Marica, predenje v predilnici, 31. 3. 1988, upokojena
4. Kerč Antonija, previjanje v predilnici, 31. 3. 1988, upokojena
5. Kržan Francka, predelavka v tkalnici, 31. 3. 1988, upokojena
6. Kokalj Ana, tkalski inštruktor v tkalnici, 31. 3. 1988, upokojena
7. Grčar Štefanija, delavka v konfekciji notranje opreme Mengeš, 10. 3. 1988, upokojena
8. Povše Marija, šivilja v konfekciji Mokronog, 18. 3. 1988, ni prestala preizkusne dobe
9. Hlade Milena, šivilja v konfekciji Mokronog, 23. 3. 1988, sporazumno
10. Gorjup Andrej, delavec v obratu kovinskih konstrukcij, 31. 3. 1988, sporazumno
11. Vrtačnik Silvestra, delavka v proizvodnji, 17. 3. 1988, sporazumno

RODILI SO SE:

1. Dovč Karli, čiščenje surovin tkanin v tkalnici, sin Matej
2. Sušnik Viktoriji, predenje v predilnici, hčerki Janja in Anja

OSEBNI DOHODKI V FEBRUARJU 1988

Poročilo o osebnih dohodkih vsebuje gibanje OD, dosežene najnižje in najvišje OD, izračun povprečnih OD za dejansko število opravljenih ur med 160 in 200 urami, dejanskem doseganju delovnih rezultatov in dejanski ocenjenosti del in nalog. Prav tako so v poročilu zajeti tudi osebni dohodki pripravnikov in nadomestila OD do 30 dni (metodologija izdelave RAD obr.). Če prikazanemu številu delavcev dodamo še zaposlene z manj kot 160 in več kot 200 opravljenimi urami ter zaposlene brez obračuna OD (nadomestila nad 30 dni) dobimo skupno število vseh delavcev, ki so prejeli OD oz. nadomestilo:

Razred	Skupaj DO
do 200.000	5
200.000—260.000	31
260.000—320.000	180
320.000—380.000	228
380.000—440.000	225
440.000—500.000	81
500.000—560.000	55
560.000—620.000	41
620.000—680.000	17
680.000—740.000	19
740.000—800.000	10
800.000—860.000	9
860.000—920.000	8
920.000—980.000	3
nad 980.000	5
Zaposleni s 160—200 urami	917
Zaposleni z manj kot 160 urami	56
Zaposleni z več kot 200 urami	16
Zaposleni brez obračuna OD	43
Skupaj število zaposlenih	1032
Najnižji OD	182.073
Najvišji OD	1.287.999
Povprečni OD	413.419

Vrednost točke je v februarju znašala v brutto vrednosti 2,75 din. Najnižji OD v višini 182.073 din je prejela delavka v poskusni dobi za 161 plačanih ur brez gibljivega dela OD.

BOLNIŠKI IZOSTANKI V FEBRUARJU 1988

Oddelek	Štev. zaposl.	Bolezen v %	Poškodba na delu v %	Poškodba na poti v %	Pošk. izven dela v %	Nega druž. člana v %	Spremnost v %	Red. in pod. por. dop. v %	Skupaj v %	Izpadle ure
Proizvodnja tkanin	573	3,84	0,16	0,58	0,63	0,79	0,08	3,04	9,12	9606
Konfekcija Radomlje, Mengeš, Peče	213	6,21	0,06	0,45	0,41	0,31	0,12	2,59	10,15	3976
Konfekcija Mokronog	80	2,47	—	—	—	0,65	0,11	9,35	12,58	1852
Prodajalne	26	4,97	—	—	—	—	—	—	4,97	226
Gostinska dejavnost	23	1,56	—	—	3,30	—	—	4,35	9,21	371
Uprava	111	2,21	—	—	—	0,86	0,08	5,29	8,44	1724

Povprečni izostanki za DO: Zaposlenih 1026 delavcev

Izostanki zaradi bolezni	4,03 %
Izostanki zaradi nesreče pri delu	0,10 %
Izostanki zaradi poškodbe na poti	0,42 %
Izostanki zaradi poškodbe izven dela	0,51 %
Izostanki zaradi nege	0,65 %
Izostanki zaradi por. in pod. por. dopusta	3,64 %
SKUPAJ:	9,43 %

Izdaja v 1500 izvodih DO INDUPLATI Jarše p. o. Ureja 15 članski uredniški odbor. Glavna in odgovorna urednica ter fotografiranje LADA LAVRIČ. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421—1/72 od 8. 4. 1974).